

Mirties Planeta: #2

Harry Harrison

ETIKOS SPECIALISTAS

Knygute.lt

Harry Harrison

**ETIKOS
SPECIALISTAS**
Mirties Planeta #2

Mokslinis-fantastinis
romanas ir apsakymai

Jasonas dinAltas, išvengęs
mirties Pyro planetoje, netikėtai
patenka į degradavusios
civilizacijos pasaulį. Čia išlikti
gyvam beveik nėra šansų;
nebent Jasonas sublizgėtų
neiliniu protu ir apskrumu.

Iš anglų kalbos vertė
IRMINA DOMEIKIENĖ

Harry Harrison,
DEATHWORLD #2
ETHICAL ENGINEER

London, Gollancz, 1964
Cover art by Tim White
Copyright © by Harry Harrison, 1964
Vertimas į lietuvių kalbą:
© leidykla "Eridanas", 1995
© leidykla Knygute.lt, 2020

Turiny

**ETIKOS SPECIALISTAS
ATSTUMTASIS
KARAS SU ROBOTAIS
PRIE KRIOKLIO
IŠ FANATIZMO
ARBA UŽ ATLYGINIMĄ**

ETIKOS SPECIALISTAS

Pirmas skyrius

- Minutėlę, - Jasonas nusigręžė nuo ekrano ir iššovė į atakuojančią raguotą baidyklę. - Ne, aš neveikiu nieko svarbaus... Galbūt... Taip, aš tuojau ateisiu. - Jis išjungė videofoną, ir radisto veidas išnyko iš ekrano.

Dvesianti raguota baidyklė piktai grybštelėjo dantimis lankstų pro šalį einančio Jasono batų metalą, ir žmogus nuspyrė ją žemyn, į džiungles.

Perimetro sargybos bokštelyje buvo tamsu, tik veikiančios apsauginiai ekranai skleidė silpną šviesą. Meta jam nusišypsojo, ir jos dėmesys vėl nukrypo į ekranus.

- Aš einu į radijo ryšio kabiną, - pasakė Jasonas, - orbitoje pasirodė laivas, jis mėgina susikalbėti radistui nesuprantama kalba. Gal aš galėsiu padėti.

- Paskubėk, - trumpai tarstelėjo Meta ir akimirksniui prigludo prie Jasono. Gražios ir stiprios rankos apšūvė jo kaklą, o karštos lūpos nudegino aistringą bučinį. Jasonas nespėjo atsipeikėti, o Meta jau lyg niekur nieko sėdėjo ir

žiūrėjo į prietaisus.

- Kas per velnias su tuo Pyru?! Vien tik darbas galvoje, - Jasonas pasilenkė ir krimstelėjo jai į skruostą.

Neatplėsdama akių nuo ekrano, Meta atsakė jam žaismingu antausiu ir nusijuokė.

- Moteris-sunkiasvoris, - suniurnėjo išeidamas Jasonas ir uždarė paskui save duris.

Kosminio radijo ryšio kabinoje sėdėjo tik radistas. Tai buvo niekuomet iš Pyro nė kojos neiškėlęs paauglys, todėl nenuostabu, kad jis nemokėjo kitų planetų kalbų.

- Jie dingo iš priėmimo zonos, - tarė jis. - Tuoj turėtų sugrįžti. Kalba kažką nesuprantamo.

Jis pasuko derinimo reguliatorių, ir pro atmosferos triukšmą Jasonas išgirdo kimų balsą:

- ...*jeg kan ikke forsta... Pyrrus, kan dig hor mig?..*

- Tai danų kalba. Ja kalba daugelyje poliariinės zonos planetų.

Jis paspaudė perdavimo mygtuką.

- *Pyrrus til rumfartskib, over.*

Atsakymas nuskambėjo ta pačia kalba:

- Prašome leidimo nutūpti. Duokite koordinates.

- Nutūpti neleidžiame. Tikimės, jog rasite svetingesnę planetą.

- Aš turiu pranešimą Jasonui dinAltui. Žinau, kad jis čia.

Jasonas smalsiai pasižiūrėjo į gergždžiantį garsiakalbį.

- Perduokite pranešimą. Su jumis kalba Jasonas dinAltas.

- Negaliu jo perduoti atviru tekstu. Jūs privalote padėti man nusileisti.

- Tai savižudybė. Pyras - pati pavojingiausia planeta Galaktikoje. Visos gyvybės formos - nuo paprasčiausių bakterijų iki milžiniškų driežų - čia yra priešiškos žmogui. Dabar pas mus kažkas panašaus į paliaubas, bet jums tai vis vien labai pavojinga. Ar girdite mane?

Atsakymo nebuvo.

Jasonas gūžtelėjo pečiais ir dirstelėjo į radarą. Laivas artėjo.

- Na ką gi, jūs turite teisę elgtis su savo gyvybe kaip tinkamas. Mano reikalas perspėti, - tarė jis. - Bet aš sutinku su jūsų nusileidimu tik tuo atveju, jeigu pažadėsite neapleisti laivo. Aš pats pas jus ateisiu.

Amortizuojantis įrenginys suminkštino smūgį, bet laivas vis tiek susiūbavo ir pasviro pavojingų kampų.

- Siaubingas nutūpimas, - subambėjo radistas ir nusigręžė į savo prietaisus daugiau nebesidomėdamas ateivių. Kaip ir visi pyriečiai, jis nebūto smalsus.

O Jasonas šiuo požiūriu buvo visiškai priešingybė. Kas, jeigu ne smalsumas, atvedė jį į Pyrą, įtraukė į bjaurų karą ir vos nepražudė. Štai ir dabar nenugalima jėga traukė jį prie atskridusio laivo. Jasonas dvejojo tikrai akimirka. Jeigu jam kas nors atsitiks, tikėtis pagalbos nėra prasmės.

- Aš pats galiu savimi pasirūpinti, - nusijuokė jis, ir iš dėklo iššokęs pistoletas akimirksniu atsidūrė jo rankoje.

Nugriaudėjo šūvis, ištaškydamas į gabalus nuodingo augalo krūmą. Jasonas buvo puikios formos ir žinojo tai. Be abejo, jam nėra ko lygintis su tikru pyriečiu, gimusiu ir užaugusiu naikinančio karo bei dvigubos traukos sąlygose, tačiau, lyginant su bet kuriuo kitų planetų gyventoju, Jasono pranašumas neginčijamas.

Iš kur atskrido šis laivas?

Jasonas prisiminė, jog kadaise turėjo daug

nesutarimų su įvairių planetų valdžiomis, bet atrodė neįtikėtina, kad jos galėtų atsiųsti kosminį laivą norėdamos jį areštuoti.

Laivo šone buvo išdegintas registracijos numeris ir herbas, kuris Jasonui pasirodė pažįstamas. Kur galėjo jį matyti?

Bet Jasono mintis nutraukė atsiveriančio liuko girgždesys, ir jis greitai įėjo vidun.

Dezinfekcijos procedūra netruko ilgai. Jasonas užsimerkė, ir jį užliejo ultragarsinių bei ultravioletinių bangų srautas, naikinantis visus kenksmingus mikroorganizmus. Kai viskas jau buvo baigta, lėtai atsivėrė vidinės durys, ir Jasonas pasiruošė šuoliui - jeigu jo laukia kokie nors nemalonumai, jis pasirengęs juos pasitikti.

Ir tuomet dinAltas pajuto, jog krinta. Pistoletas stryktelėjo jam į delną, bet Jasonas nespėjo nuspausti gaiduko.

- Dujos...- iškvėpė jis ir parvirto ant metalinių grindų.

Grižtančią sąmonę lydėjo nepakeliamas galvos skausmas. Jasonas sunkiai atsimerkė ir vos neapako nuo ryškios šviesos. Jis vėl susmerkė vokus. Aišku viena - tai buvo kažkoks greitai veikiantis narkotikas.

Skausmas pamažu atlėjo, ir Jasonas galų gale sugebėjo apsidairyti. Jis sėdėjo paprastame piloto krėsele, prikaustytas prie jo specialiais gnybtais rankoms ir kojoms. Greta jo kažkoks žmogus stebėjo kontrolinio pulto prietaisus. Be abejonės, laivas skrido, ir dar ypatingu šuoliniu režimu.

Jasonas įdėmiai žiūrėjo į tą žmogų. Jis buvo per senas būti policininku, bet atrodė tvirtas ir stiprus. Trumpai kirpti pelenų spalvos plaukai, sausą veidą vagoja gilios raukšlės - tikriausiai tai pergyvenimų, o ne nugyventų metų pėdsakai. Atrodė, jog tas aukštas tiesus žmogus nieko nesveria. Ir iš tiesų, jis neturėjo nė gramo viršsvorio. Galima pagalvoti, kad tą vyrą ilgai džiovino saulė ir merkė lietūs, kol iš jo pagaliau liko tik kaulai, saugyslės ir raumenys. Kai jis atsigręžė į Jasoną, jo kaklo raumenys išsi-tempė lyg virvės.

- Kaip matau, jūs jau atsipeikėjote. Nesijaudinkit - tai tik silpnai veikiančios dujos. Aš nenorėjau jomis naudotis, bet tai buvo pats nepavojingiausias būdas.

Jam kalbant, žandikauliai judėjo rimtai ir griežtai, giliai įsmigusios šaltos mėlynos akys nejudėdamos žvelgė iš po tamsių antakių, o visoje jo povyzoje nebuvo nė užuominos apie

humoro jausmą.

- Ne itin draugiškas priėmimas, - ištarė Jasonas, atsargiai timpčiodamas jį laikančius diržus. - Jei būčiau iš anksto žinojęs, kad jūsų skubus pranešimas - tai narkotinių dujų dozė, būčiau dukart pagalvojęs prieš imdamasis vadovauti jūsų nusileidimui.

- Apgaulė gimdo apgaulę. Aš neturėjau kito būdo jus pagrobtį. Jūsų negailestingo žmogždžio reputacija nepaliko man kitos išeities. Be to, Pyre jūs turėjote draugų.

- Tikslas pateisina priemones ir taip toliau, ir panašiai... Nelabai originalu, bet negaliu su jumis ginčytis, - Jasonas pradėjo širsti. - Būkite toks malonus, prisistatykite. Kas jūs toks ir kas jus paskatino leisti į šitą pavojingą kelionę vardan kuklios mano personos?

- Aš - Maikas Saimonas. Ir vežu jus atgal į Kasiliją, kad stotumėt prieš teismą ir būtumėt atitinkamai nubaustas.

- Kasilija... Privalėjau atpažinti jūsų laivo herbą... Ką gi, nieko stebėtino. Bet įsidėmėkit: iš tų trijų milijardų, kuriuos aš išlošiau kazino, nebeliko nė pėdsako.

- Kalbu ne apie pinigus, - Maikas žvilgtelėjo į prietaisus ir vėl atsilošė krėse. - Kasilijai ne-

reikia nei pinigų, nei Jasono dinAlto. Dabar jūs - planetos didvyris. Kai jums pavyko pabėgti su savo nevisiška garbingu būdu įgytu laimikiu, jie suprato, kad jau niekada nebepamatys savo pinigėlių ir paleido propagandinę mašiną. Dabar visose artimiausiose žvaigždžių sistemose jūs žinomas kaip Jasonas Trys Milijardai - gyvas jų negarbingų lindynių garbės įrodymas. Jūs - visų silpnadvasių pagunda. Jūsų vardas magiškas: žmonės ieško laimės azartiniuose žaidimuose, nebenorėdami užsidirbti pragyvenimui garbingu būdu.

- Atleiskite man mano bukaprotiškumą, - atsiliepė Jasonas, - bet aš kažkodėl nelabai jus suprantu. Kokiai, velniai rautų, policijai jūs priklausot? Ir kas dar per teismas ir bausmė, jei mano kaltinimai panaikinti?

- Aš ne policininkas, - atšiauriai atsakė Maiakas, - esu viso labo tiktai Teisybės tarnas. O tie parsidavėliai politikieriai, valdantys Kasiliją, užkėlė jus ant pjedestalo ir kraunasi iš to turtus. Bet aš Tiesos pagalba ir Jos vardan nuplėšiu jūsų melagingą apdangalą, o su juo ir jus gaubiantį melą.

- Tai superuždavinyš vienam žmogui, - ramiai atsakė Jasonas; jis stengėsi atrodyti kur kas ramesnis, nei buvo iš tiesų.

- Ar pavaišintumėte cigarete?

- Laive nėra nei tabako, nei alkoholio, - atkirto Maikas, aiškiai nepatenkintas, kad jį pertraukė. - Ir žinokite! Aš nesu vienišas, turiu pasekėjų. Teisybės Partija - tai jėga, su kuria daugeliui tenka skaitytis. Mes išsekvojom nemažai lėšų ir energijos, kol jus susekėm, bet, kaip sakoma, buvo verta. Mes atsekėm visą jūsų nedorovingą kelią: Mehauto planeta, kazino "Nebulijo", Galiptas... ir visi kiti jūsų nusikaltimai, nuo kurių normaliam žmogui darosi bloga. Mes turime orderį jūsų areštui bet kuriame Visatos užkampyje, ir visur jūsų laukia teismas, o po jo neišvengiama mirties bausmė.

- Matau, jūsų nė trupučio nejaudina tas faktas, jog aš apgaudinėjau tik kazino šulerius, kurie, savo ruožtu, dūmė akis neišmanėliams.

Maikas rankos mostu atmetė tą teiginį.

- Jūs kaltas, ir jokios gudrybės čia nepadės. Geriau dėkokit Dievui, kad jūsų ydinga veikla galų gale pasitarnaus gėriui. Jūsų teismas taps tuo svertu, kurio pagalba mes nuversim parsidavėlišką Kasilijos valdžią.

- Taip, - atsiduso Jasonas, - mano smalsumas vieną kartą paguldys mane į karstą. - Jis pajudino riešus, ir servovarikliai, užfiksavę tą jude-

sį, dar tampriau įtempė diržus. - Iš pradžių aš rizikavau gyvybe, kai išsikvietėte mane pokalbiui. Paskui, atėmęs iš jūsų galimybę suarti neaprėpiamas Pyro platybes, aš padėjau jūsų laivui sėkmingai nusileisti. Ir pagaliau - neat-sispyriau pagundai ir įkišau savo kvailą galvą į kilpą.

- Jeigu jūs maldaujate pasigailėti, tai žinokite, veltui. Aš niekada nedariau nuolaidų jūsų padermės žmonėms. Ir nesirengiu to daryti dabar.

- Nie-ka-da - tai labai ilgai. Kad taip man jūsų pasitikėjimas rytdiena.

- Aš manau, kad jūs dar turite vilties prieš mirtį pažinti Tiesą. Aš jums padėsiu, Jasonai dinAltai.

Jasonas vos neužduso:

- Dėkoju...

Antras skyrius

- Jūs mane maitinsit šaukšteliu?

Maikas neryžtingai stabtelėjo su padėklų rankose.

- Man rodos, jūs galėtumėt tapti puikiu liokajumi....